

О. Може; кога-то нѣкой си произноси думы-ты на молитвѣ-тѣ безъ вниманіе и уерьдіе.

П. *Доволно ли е само съ една външия молишея да ся получи благодать?*

О. Не само че не е доволно да ся получи благодать: нѣ напротивъ една външна молитва, безъ вѣтрѣшия, прогнѣвава Бога.

Самъ Богъ изявлява негодованіе отъ такъвъ молитвѣ: »приближуются Мнѣ людіе сн ѹсты своїмы, ѳ ѹстнами чтѹтъ Мѧ, сѣрдце же ѳхъ длѣче ѳтстойтъ отъ Мене: всѹе же чтѹтъ Мѧ.«
Матѣ. 15. 8—9.

П. *Не е ли доволно съ една вѣжрѣшия молишея безъ външия?*

О. Това пытаніе приличя на това, като да бы попыталъ нѣкой: не е ли доволно челоуѣку една душа безъ тѣло? Безполезно е да ся пыта за това, кога-то Богъ е благоволилъ да състави челоуѣка отъ душия и тѣло: такожде е бесполезно да ся пыта и за това, не е ли доволно една вѣтрѣшия молитвѣ безъ външия. Като имамы душия и тѣло, мы смы длѣжни да прославлявамы Бога въ тѣлеса-та ни, и въ души-ты ни, кои-то сѣ Божіи, така както е и естественно, щото отъ избытка на сѣрдце-то уста-та да говорятъ. Господь нашъ Іисусъ Христосъ е былъ духовенъ въ най-высока степенъ: нѣ и Той е изображявалъ духовнѣ-тѣ Си молитвѣ и съ думы, и съ благоговѣйны движенія на тѣло-то, на примѣръ, нѣкой пѣтъ съ воздвиганіе очи-ты Си камъ небо-то, а нѣкога съ прѣклоненіе колѣна-та и лице-то на земь-тѣ. Гляд. 1. Кор. 4. 20. Матѣ. 12, 34. Іоан. 17, 1. Лук. 22. 41. Матѣ. 26. 39.